

re og andet lignende materiel ikke anses som skibe. Endvidere fremgår det af loven, at krigsskibe, fiskerfartøjer, stenfiskerfartøjer og fritidsfartøjer ikke kan optages i DIS. Endelig er det fastsat i DIS-loven, at skibe registreret i DIS ikke må transportere passagerer mellem danske havne.

Registrering af et skib i DIS medfører, at de ombordværende søfolk kan aflønnes med en nettohyre og samtidig anvende skattefritagelsesbestemmelserne i ligningslovens § 33 C (kilde-skattelovens § 48 D f.s.v. angår søfolk hjemmehørende i udlandet). Rederiet opnår derved en besparelse svarende til søfolkenes skattebetaling, hvilket gør rederierne mere konkurrencedygtige, mens den enkelte sømand vil have samme hyre efter skat til rådighed som hidtil.

DIS-ordningen har netop til formål at styrke danske rederiers internationale konkurrenceevne. Ordningen i sin tid blev indført for at imødegå den udflagning af danske skibe, som fandt sted i 1980'erne, og det er da heldigvis lykkedes.

Jeg har ikke aktuelle planer om at foreslå, at personer med arbejde om bord på fiskerfartøjer, stenfiskerfartøjer, passagerskibe mellem danske havne, flydedokke etc. skal kunne gøre brug af DIS-skattereglerne. Stenfiskererhvervet er som anført i begrundelsen for spørgsmålet reguleret ved et system af indvindingsstilladelser, og der er for færgetrafikkens vedkommende ikke tale om, at et udenlandsk rederi vil kunne gå ind og drive trafikken på andre skattemæssige vilkår, end de der er gældende for danske rederier.

Spm. nr. S 208

Til fødevarerministeren (11/10 02) af:

Erik Mortensen (S):

»Vil ministeren redegøre for, om det er almindeligt, at jordbrugskommissionerne meddeler tre dispensationer fra landbrugslovens bestemmelser vedrørende bopælspligt, uddannelseskraft og 10-kilometersreglen til en og samme ikke-landbrugsuddannede person, samt senere i en administrativ afgørelse anerkender denne person som landmand?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Ekstra Bladet 7. oktober 2002: »Sådan blev smarte Thør storbonde«.

Svar (18/10 02)

Fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel): Landbrugsloven indeholder en række bestemmelser, som skal opfyldes i forbindelse med erhvervelse af en landbrugsejendom. Hvis disse bestemmelser umiddelbart er opfyldt, kan erhvervelsen ske uden tilladelse fra jordbrugskommissionen.

Hvis en eller flere af landbrugslovens bestemmelser ikke er opfyldt, kan erhvervelsen kun ske med jordbrugskommissionens tilladelse. Det er i disse situationer op til jordbrugskommissionen at vurdere, om der er grundlag for at meddele tilladelse til erhvervelsen. Det er således i overensstemmelse med intentionerne bag reglerne, at jordbrugskommissionen i et vist omfang kan meddele dispensation, hvis forholdene taler for det. Generelt er det sådan, at jo mindre fravigelse af reglerne, der er tale om, jo større sandsynlighed er der for at få en tilladelse.

Retningslinierne for jordbrugskommissionens behandling af ansøgninger om tilladelse til at erhverve en landbrugsejendom findes i landbrugslovs-cirkulæret (cirkulære nr. 26 af 22. februar 2000). På baggrund af disse retningslinier er det op til jordbrugskommissionen at skønne, om der er grundlag for at meddele en tilladelse med dispensation fra en eller flere af landbrugslovens bestemmelser.

I en stor del af de sager, hvor der meddeles tilladelse til erhvervelse af en landbrugsejendom, vil der normalt kun være tale om dispensation fra en enkelt af landbrugslovens erhvervsregler. Der vil dog altid være situationer, hvor det vil være relevant at meddele dispensation fra flere af lovens bestemmelser.

Spm. nr. S 209

Til fødevarerministeren (11/10 02) af:

Erik Mortensen (S):

»Vil ministeren redegøre for, i hvor mange tilfælde jordbrugskommissionerne har meddelt tre eller flere dispensationer fra landbrugslovens